

Has - Mistrz i wizjoner

2011-03-31

Do 27 kwietnia będzie można oglądać wystawę zdjęć *Wojciech Jerzy Has - Mistrz i wizjoner* przygotowaną przez Muzeum Historii Fotografii im. Walerego Rzewuskiego w Krakowie oraz Radę Dzielnicy V Krowodrza. Wernisaż wystawy odbył się wczoraj (30 marca) w południe w Holu Kamiennym Magistratu. Wstęp na wystawę jest bezpłatny.

Prezentowanie na wystawie fotografie przekazane zostały w darze przez Wandę Ziembicką-Has oraz Alinę Skarżyńską i obecnie znajdują się w zbiorach Muzeum Historii Fotografii im. Walerego Rzewuskiego w Krakowie.

„Pokazujemy tutaj tylko część zbiorów, w sumie otrzymaliśmy bowiem ponad 700 zdjęć, za które jesteśmy niezwykle wdzięczni i za które chce serdecznie podziękować obecnej tu dzisiaj Wandzie Ziembickiej-Has” – mówił podczas wernisażu **Maciej Beiersdorf, Dyrektor** Muzeum Historii Fotografii.

„Mój mąż choć wyjechał z tego miasta zawsze czuł się krakusem i cieszę się za krakusy cały czas o nim pamiętają” – powiedziała Wanda Ziembicka-Has.

Wojciech Jerzy Has urodził się 1 kwietnia 1925 roku w Krakowie, zmarł 3 października 2000 roku w Łodzi. Pochodził z mieszczańskiej rodziny krakowskiej, co mocno zaznaczyło się w jego filmach. Po wojnie studiował na ASP w Krakowie, w pracowni prof. E. Eibischa. W 1946 roku ukończył Kurs Przystosowania Filmowego (w tzw. „PRAFILMÓWCE” - obecnie w budynku tym swoją siedzibę ma Muzeum Historii Fotografii) i rozpoczął pracę w Wytwórni Filmów Dokumentalnych.

W latach 1951-1956 pracował w Wytwórni Filmów Oświatowych w Łodzi, gdzie realizował filmy dokumentalne, oświatowe i instruktażowe. Od 1955 roku związany z zespołem Syrena, Iluzjon, Kamera oraz Rondo, gdzie w latach 1981-1987 pełnił stanowisko kierownika artystycznego. Potem profesor Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi, w latach 1990-1996 rektor uczelni, której senat pośmiertnie przyznał mu doktorat Honoris Causa.

Has zrealizował 14 filmów pełnometrażowych. Wszystkie były adaptacjami utworów literackich. W pierwszym - „Pętli” ujawnił swoją ekranową obsesję: czas, który jak zwykle u niego płynie nierównomiernie i nie jest liczony wskazówkami licznych zegarów. Podobnym językiem opowiedziane są kolejne filmy: „Pożegnania” wg S. Dygata, „Wspólny pokój” wg Z. Uniłowskiego czy „Rozstanie” wg J. Żylińskiej. Nieco w innej poetyce utrzymane jest „Złoto”, twórczo nawiązujące do gatunku filmu produkcyjnego. Z kolei „Jak być kochaną” wg K. Brandysa i „Szyfry” wg A. Kijowskiego wpisują Hasa w inną perspektywę. „Psycholog ekranu” stojący do tej pory z dala od zagadnień „kodu polskości”, poruszanych w filmach jego rówieśników z formacji Szkoły Polskiej, postanowił dokonać destrukcji mitów narodowej tradycji, co udało mu się głównie dzięki obsadzeniu Z. Cybulskiego w rolach antybohaterów polemizujących z kreacją Maćka Chełmickiego z „Popiołu i diamentu”. Następnie Has stworzył swoje największe dzieło: trylogię, ze względu na wizyjność, nazywaną „oniryczną”, która składa się z „Rękopisu znalezionego w Saragossie” wg J. Potockiego, „Lalki” wg B. Prusa, i „Sanatorium pod Klepsydrą” wg B. Schulza. Kolejnymi jego produkcjami były „Nciekawa historia” wg

**Magiczny
Kraków**

A. Czechowa, „Pismak” wg W. Terleckiego, „Osobisty pamiętnik grzesznika ... przez niego samego spisany” wg moralitetu romantycznego poety szkockiego J. Hogga oraz „Niezwyczajna podróż Baltazara Kobera” wg F. Tristana.

Wojciech Jerzy Has uznawany jest za jednego z największych w dziedzinie kina „magów ekranu”, potrafiącego, wg słów Martina Scorsese pokazać na ekranie inny wymiar rzeczywistości.

Dodatkowe informacje są dostępne na stronie www.mhf.krakow.pl. (KF).